

РЕШЕНИЕ

№ 21519

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4258** по описа за **2025** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Й. В. И. от [населено място] с проц.представител адв. Т. против Решение № 496/07.02.25г на СРС, НО, 106ти състав, по нахд № 5769/24г, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 6252114, издаден от СДВР, с който на касатора на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.4 вр. ал.1 т.3 от ЗДвП е наложено адм. наказание глоба от 200лв за нарушение на чл. 21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

В кас.жалба се сочи, че Решението на СРС е проц. и мат.незаконосъобразно, а наложеното наказание е явно несправедливо, като се моли за отмяната му и отмяна на Ел.фиш или връщане на делото за ново разглеждане, претендират се разноски. Соци се, че СРС е следвало да се отведе от разглеждане на делото/поискан му е отвод на осн. чл. 29 ал.2 от НПК- непредубеденост/, тъй като служебно е допуснал 2 експертизи за изясняване на факти, които изрично е посочено с молба от 24.07.24г, че не се оспорват от наказаното лице/а по други дела същият състав не допускат служебни експертизи/. От мотивите на обж.Решение е видно пренебрежителното отношение на съдията от СРС към адвоката на жалбоподателя, като неотвеждането на съдията представлява съществено проц.нарушение.Заради фиш за 200лв съдията служебно допуснал експертизи за 1000лв, с цел да накаже лицето и да го обремени с разноски- само защото адвокат му е адв.Т.. Освен това с молба от 13.08.24г жалбоподателят изрично оттеглил жалбата си и

поискал прекратяване на делото, като съдията не се произнесъл по искането своевременно, а вместо това допуснал двете служебни експертизи за 1000лв. Виждайки, че делото не се прекратява и се формира разход от 1000лв, на 09.09.24г жалбоподателят оттеглил молбата си за прекратяване на делото.СРС неправилно приема доказана „повторност“ на нарушението, като няма доказателства по делото - кога представения предходен ЕФ е влязъл в сила/не е влязъл в сила, защото никога не е връчван на лицето/.Освен това според СРС предходния ЕФ е влязъл в сила на деня, в който според АНО е бил връчен/без представени доказателства за това връчване/, което е невъзможно- има срок за оспорване.Освен това твърдението за влязъл в сила предходен ЕФ/без да посочи дата на влизане в сила/, АНО прави впоследствие. Плащането на този предходен ЕФ не доказва неговото връчване и влизане в сила, но и плащането само се твърди/няма доказателства за това/.На 04.03.22г на лицето е връчен от АНО друг фиш, а не сочения като предходен. Посочването в обж. фиш само на номер на предходен фиш не обосновава налагането на наказание при „повторност“ по чл. 189 ал.4 от ЗДвП. Във фиша не е посочено и по коя норма е първото нарушение, повторно на което се явява процесното. Снимката на МПС от АНП е с липсващи реквизити, по което възражение СРС не се е произнесъл.Липсващите реквизити са посочени на отделна страница към снимката, която може да е просто „1 хвърчащ лист“. Дори и на този лист обаче не фигурират всички необходими реквизити, което не е коментирано от СРС.СРС неправилно приема, че в Протокола по чл.10 ал.1 от Наредба № 8121з-532/12.05.15г липсват съществени реквизити, като изобщо не коментира възражението за неспазване на чл.10 ал.3 от Наредбата.Няма надлежни доказателства към датата на нарушението Н.М. да е бил служител на МВР. Неправилно СРС приема, че чл.34 от ЗАНН не е относим за фишовете/относим е, като срокът не е спазен/.Самият фиш е с липсващи реквизити, вкл. какъв толеранс е отчетен, което не е коментирано от СРС.Правната квалификация на нарушението е неправилна, което не е отчетено от СРС.В съд.заседание касаторът не се явява или представлява. В писмени бележки на адв. Т. кас.жалба се поддържа, претендират се разноси за двете инстанции, прави се искане- при присъждане на разноси на ответника, те да са в мин.размер от 80лв.

Ответникът СДВР не се представлява в съд.заседание. В писмени бележки на юрк.М. кас.жалба се оспорва като недоказана и неоснователна, моли се за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хonorар. сочи се, че Решението на СРС не страда от посочените пороци, като е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди. Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира кас.жалба за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Съгл.чл.218 от АПК - Кас.състав следи за валидност, допустимост и мат.законосъобразност на оспореното Решение служебно, а проверява за проц.незаконосъобразност и явна несправедливост на наказанието - само ако са посочени в кас.жалба като пороци/в лучая са посочени проц.нарушения/.

Съдът намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, а наложеното наказание не е явно несправедливо, поради следното:

1/ Видно от обж. фиш/издаден на 01.08.22г/, нарушението е извършено на 01.08.22г в 20.12часа в [населено място], по бул. Ц. шосе, при кръстовището с [улица], с посока на движение от

[улица]към Околовръстен път, където е налице ограничение на скоростта от 50км/ч, въведено с пътен знак В26-в населено място. Нарушението е установено с АТСС, като е извършено в условията на повторност- в 1годишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4849098. Нарушението е извършено от МПС М. ГЛА 220 4МАТИК с рег. [рег.номер на МПС] , като установената стойност е 73км/ч, а превишената скорост е 23км/ч. Видно от снимковия материал от АТСС, измерената скорост е 76 км/ч, като посоката е приближане.Видно от справка за регистрация на МПС, собственик е И..Видно от Протокола за използване на АТСС, АТСС е стационарна, снима приближаващите автомобили, като е разположена на 150м от знака В26. За 01.08.22г, между 19.00ч и 20.30ч, АТСС е установила 59 нарушения на скоростта - при направени статични изображения от № 5020234 до № 5024216/т.е. при 3982бр. снимки са установени 59бр. нарушения, бел. на съда/.Приложена е към АНП- снимка на разположената на кръстовището АТСС и 2 снимки на околното пространство, както и Сертификат от 26.08.20г за завършен курс на обучение за работа с АТСС от полицейски служител на СДВР-М..Приложена е справка за нарушител, видно от която И. има издадени 21бр. фишове, сред които ЕФ серия К № 4849098 от 20.05.21г, връчен на 04.03.22г, платен и влязъл в сила, издаден за нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП и с наложена санкция по чл.182 ал.2 т.2 от ЗДвП/глоба от 50лв/. Приложен е по АНП и самият ЕФ серия К № 4849098 от 20.05.21г, видно от който при разрешена скорост от 60км/ч, И. се е движил с превишение от 13 км/ч.Приложена е и справка, че този ЕФ е влязъл в сила на 21.03.22г/при връчване на 04.03.22г, т.е. не е бил обжалван-бел. на съда/.

2/ И., чрез адв. Т. депозира на 02.04.24г жалба до СРС срещу обж. фиш, като с нея иска АНО да представи доказателства кога е издаден обж. фиш/защото сред зад.реквизити не е дата на издаване на фиша и не е ясно кога е издаден той- при нарушение от 01.08.22г/.Твърди се, че фишът не съдържа зад.реквизити по чл. 189 ал.4 от ЗДвП, като е съставен след повече от 3 месеца от нарушението/поради което не е спазен срока по чл. 34 ал.1 от ЗАНН/, а правната квалификация е неправилна/не следвало да се прави обвързка с ал.1 на чл.21 от ЗДвП/.

3/ С Разпореждане от 07.06.24г съдията отхвърля док.искане за справка относно датата на фиша /сочи, че съгл. ТР №1/14г на ВАС-чл.34 от ЗАНН не е приложим за ел.фишове/. СРС служебно изисква доказателства относно назначаването на полицейския служител М., относно връчването на предходния фиш и влизането му в сила, схема относно разрешената скорост и поставените знаци – на процесното място към датата на нарушението.На 17.06.24г постъпват доказателствата относно преназначаването на пол.служител на 11.08.22г - на по-висока длъжност, съгласно предложение от 06.07.22г. На 19.06.24г постъпват доказателства, че предходният фиш е платен на 14.10.22г, след като не е бил обжалван- при връчване с обратна разписка/подписана лично от И./- на 04.03.22г. На 26.06.22г постъпва изисканата схема на организация на движението- на процесното място към датата на нарушението. Видно от нея- има поставен знак В26- с ограничение 50км/ч, като последен знак преди кръстовището на бул. Ц. шосе и [улица]/с посока на движение от [улица]към Околовръстен път/.

4/ На 20.06.24г по делото постъпва Становище от адв.Т., като не възразява делото да се гледа в негово отсъствие /на заседание на 11.07.24г /, като прави подробните възражения по фактите и доказателствата от АНП и по вече изисканите служебно от СРС доказателства/направени са идентични възражения и с кас.жалба/. В съд.заседание на 11.07.24г адв. Т. не се явява, Съдът докладва Становището му от 20.06.24г /с многобройни оспорвания на факти и документи от АНП/, като за установяване на оспорените писмено от адв.Т. множество факти и документи- Съдът допуска 2 експертизи и изисква относими писмени и веществени доказателства.

5/ На 24.07.24г адв.Т. депозира Становище, с което моли да се отменят допуснатите 2 експертизи/за да се избегне заплащането на разноски за тях/ и да не се изискват част от вече

изисканите от Съда писмени доказателства, вече не оспорва някои факти и документи, но потвърждава, че продължава да оспорва друга част от вече оспорените на 20.06.24г факти и документи. Съдията остава молбата без уважение с Разпореждане от 07.08.24г, с аргументи- в нак.процес има служебно начало, а направеното изявление от адв.Т./че вече не оспорва някои факти и документи/- не е равносилно на признаване на част от релевантните факти от страна на самото наказано лице.

6/ След като получава Разпореждането на Съда от 07.08.24г, с молба от 13.08.24г жалбоподателят лично и чрез адв.Т. - иска отвод на Съда/бил предубеден, тъй като по изброени негови други дела не е допускал служебни експертизи/. В условията на евентуалност- ако не се даде отвод, се моли за прекратяване на делото поради оттегляне на жалбата. С Разпореждане от 20.08.24г Съдът е указал, че ще се произнесе по искането за отвод- след становище на страните/следващото заседание е насрочено за 30.09.24г/.

7/ Преди заседанието на 30.09.24г, по делото постъпват изисканите от Съда допълнителни писмени и веществени доказателства, изготвени са и двете експертизи. Видно от всички тях: пол.служител е бил такъв още към 01.12.20г; предходният фиш е бил връчен лично на И. на 04.03.22г с обратна разписка/представена в оригинал, подписана от него/; видно от ВТЕ на диска с оригиналните снимки на АТСС- на снимката е МПС с [рег.номер на МПС] /на снимката действително номерът на автомобила не се вижда ясно, бел. на съда/;

8/ С молба от 09.09.24г адв.Т. оттегля искането от 13.08.24г - в условията на евентуалност/ако не се даде отвод/, да се прекрати делото поради оттегляне на жалбата.

9/ В съдебното заседание на 30.09.24г не се явяват нито наказаното лице, нито адв. Т., нито представител на АНО. Съдът докладва молбите от 13.08.24г и от 09.09.24г. Няма присъстващи страни/представител на ответника/, от които да поиска становище по искането за отвода му. Оттегля се на съвещание, след което отхвърля искането за отвод като неоснователно/назначаването на експертизи и събирането на доказателства- във връзка с оспорвани от жалбоподателя факти и обстоятелства, не обуславя предубеденост на съдията/. Съдът приема и прилага всички доказателства, вкл. заключенията по двете изслушани експертизи и обявява делото за решаване.

10/ Постановено е от СРС обж. Решение от 07.02.25г. В него СРС анализира всички доказателства и всички възражения на адв.Т., като приема нарушението за безспорно доказано, а фишът- за съдържащ всички зад.реквизити. СРС потвърждава фиша и осъжда жалбоподателят да заплати 150лв юрк.възнаграждение на ответника СДВР, както и 893.49лв за двете експертизи /платени от бюджета на СРС/, ведно с 5лв за издаване на ИЛ в полза на СРС/за тази сума/.

11/ Кас.състав намира, че не е имало основания съдията от СРС да си дава отвод - по посочените от адв.Т. причини /допускането на експертизи и събирането на доказателства не води до извод за предубеденост у съдията/. Освен това експертизите и всички изискани от Съда доказателства са единствено и само във връзка с многобройните оспорвания на адв.Т. в Становището му от 20.06.24г, като съдията е длъжен да събере доказателства за спорните факти. Самият факт на оспорване от жалбоподателя на конкретни факти и документи е достатъчен, за да е необходимо и задължително съдията да събере относимите доказателства /дори да няма изрично формулирано искане за назначаване на експертизи от жалбоподателя/. Назначаването на ВТЕ е било необходимо, тъй като действително от приложената по нахд снимка от АТСС не е ясно видим номера на автомобила/това е налагало преглед на диска със самите снимки от АТСС/. Нито едно от събраните от СРС доказателства не е излишно- всяко от тях е нужно- във връзка с подробните оспорвания от адв.Т.. След като оттеглянето на жалбата и молбата за прекратяване на делото са били оттеглени от адв.Т. преди заседанието на 30.09.24г, правилно СРС не е прекратил делото

поради оттеглена жалба. Няма допуснати от СРС процесуални нарушения при разглеждане на делото, респ. при ценене на доказателствата.

12/ Решението е и мат.законосъобразно. Правилен е извода на СРС, че фишът е в утвърдения образец и съдържа всички необходими законови реквизити. Я. е датата на фиа/това е датата на нарушението, тя е изписана и изрично като дата на фиша- в принтираните заедно с него/на гърба му/ бланки на платежни нареждания за заплащане на глобата в редуциран размер /ако не се оспорва/. Ясно е колко е приспаднатия толеранс, ясно е колко е превишението на скоростта, правната квалификация е правилна. Налице е повторност, като нарушението от 01.08.22г е извършено в рамките на 1 година от влизането в сила на 21.03.22г/доказана дата/ на сочения предходен фиш /за същото нарушение/. Нито едно от възраженията на наказаното лице не е основателно. Кас.жалба е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора/неоснователност на кас.жалба/, на ответника СДВР следва да се присъди юрк.възнаграждение в максималния размер от 150лв съгл. чл. 27е от НЗПП вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК/предвид сложността и обема на делото/.

По делото е постъпила и Частна жалба вх.№ 126253/09.04.25г на Й.И. чрез адв. Т. срещу Определение № 1422/31.03.25г/върчено на 02.04.25г/, с което СРС е оставил без уважение негова Молба от 03.03.25г по чл.248 от ГПК за изменение на Решението от 07.02.25г/върчено на 17.02.25г/ - в частта за разноските.

Кас.състав намира Частната жалба за редовна и допустима, депозирана в срока по чл. 248 от ГПК, поради което следва да се разгледа по същество.

В законовия указан срок СДВР не е изразил становище.

Частната жалба е неоснователна по следните съображения:

С Молбата по чл. 248 от ГПК наказаното лице чрез адв. Т. моли да не бъдат изобщо присъждани разноските на ответника и на СРС, като не сочи никакви мотиви за това си искане. С обж. Определение СРС отхвърля Молбата, като приема, че предвид изхода на нахд, разноски на СДВР се дължат съгл. чл. 63д ал.4 от ЗАНН. Размерът на юрк.възнаграждение е този по чл.27е от НЗПП вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК /80-150лв/. Правилно СРС е присъдил на ответника по нахд максималния размер на юрк.възнаграждение/150лв/, доколкото обемът на предоставените от СДВР допълнителни справки и доказателства надвишава значително обичайният обем на осъществено проц.представителство по дела по ЗДвП. Правилно са присъдени и на СРС разноските за двете експертизи- те са били допуснати във връзка с оспорванията от наказаното лице, като са били платени от бюджета на СРС/дължи се тяхното възстановяване от загубилата делото страна- на правните основания, подробно посочени от СРС в Определението/. Правилно е присъдена на СРС и сумата за издаване на ИЛ за разноските в негова полза, доколкото СРС следва да събере дължимата му сума/присъдени разноски/ по принудителен ред - а той изисква издаване на ИЛ в полза на СРС.

Частната жалба е неоснователна, а Определението е правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, както и на осн. чл. 248 от ГПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 496/07.02.25г на СРС, НО, 106ти състав, по нахд № 5769/24г.

ОСЪЖДА Й. В. И. от [населено място] да заплати на СДВР сумата от 150лв разноски за кас.инстанция.

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1422/31.03.25г на СРС, НО, 106ти състав, по нахд № 5769/24г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: